

[Mimi Jakobsen]

me for dem alle sammen, de er for forskellige fra vores på nogle områder. Men vi forstår baggrunden for ændringsforslagene og respekterer naturligvis Kristeligt Folkepartis ret, ja, næsten pligt til også i finanslovfstemningen at gøre opmærksom på nogle holdningsmæssige ting. Det har vi stor respekt for.

Vi har også mange fælles forslag, og også til hr. Kofod-Svendsen vil jeg sige tak for samarbejdet. Jeg skal specielt nævne spørgsmålet om FN-flygtningene, som Kristeligt Folkeparti har kæmpet godt og vedholdende for, hvilket forhåbentlig også skulle give et resultat i dag.

Regeringen har fremsat en dyne af ændringsforslag. Der er tre kategorier. Der er forlig, der er teknisk, og så er der en gruppe af »minus forlig plus politik«.

Om forligsændringsforslagene, som er dem, vi har fået senest, må vi sige, at på arbejdsmarkedsområdet har vi været glade fra CD's side over, at det er lykkedes at få et forlig med Socialdemokratiet. Vi har ikke på noget tidspunkt følt, at det var forkert, at man gik til den ene side, tværtimod mener vi, at man ikke mindst i denne sag gør klogt i at få en forståelse med Socialdemokratiet og fagbevægelsen, naturligvis ikke mindst på baggrund af, hvad der skal ske i løbet af foråret. Så det vil vi i og for sig bare sige til lykke til begge parter med.

Formueskatten er der jo allerede blevet givet øretæver for i dag, men CD vil såmænd gerne rette hovedet lidt op for at få del i øretæverne, for den har vi faktisk lagt vægt på. Og jeg må sige til Socialdemokratiet, som kritiserer den voldsomt, at vi slet ikke kan genkende den beskrivelse af formueskatten, som Socialdemokratiet giver. Vi har lagt vægt på, at der skete lempelser på erhvervsbeskatningsområdet. Det drejer sig bl.a. om forholdene for hovedaktionærerne, og det er simpelt hen, fordi vi ved, at i dette samfund, hvor det offentlige ikke kan trække arbejdskraft til sig i de kommende år, må det være de private, der skal føle, at det lige præcis lønner sig så meget at skabe arbejdspladser i Danmark, at man hverken behøver at flytte sig selv eller sine arbejdspladser til udlandet. Det er den måde, vi ser på formueskatten på. Der er intet i vores vælgergrundlag, der tilsiger, at vi skulle gå ud og forgylde de rigeste, for det er i hvert fald ikke dem, der stemmer på CD, skulle jeg hilse og sige.

Så er der en anden stor klump, nemlig spørgsmålet om medicintilskuddene. Det har været en af de slemme, det er der ingen grund til at skjule. Vi imødeser nu forhandlinger med regeringen i forbindelse med udmøntning af denne besparelse. Vi har forståelsen af, at der er knapper, der kan drejes på. Hvis f.eks. egenbetalingen ikke lige skal ligge på 800 kr., kan det være, man skal se på nogle procentsatser. Men vi har forpligtet os til at prøve at finde de penge sammen med regeringen i løbet af foråret.

Vi glæder os særligt over, at regeringen nu endegyldigt – forhåbentlig da – har taget spørgsmålet om synonympræparaterne af bordet. Vi mener, det havde været et utrolig dårligt signal til den del af erhvervslivet, som vi er afhængige af, fordi de forstår at kradse penge hjem til landet. Vi er yderst tilfreds med, at vi bliver fri for det forslag. Vi håber så, at vi ikke ser det foreløbig, skulle jeg hilse og sige.

Kontanthjælpsområdet har naturligvis været et ømt punkt. Vi har lagt vægt på, hvad alskens socialdemokratiske borgmestre, og socialdemokratiske folketingsmedlemmer måske i lidt forsigtigere vendinger, har sagt om, at der er grupper af kontanthjælpsmodtagere, for hvem det ikke vil kunne betale sig at gå ud og få et job. At mange har gjort det alligevel, ikke mindst kvinder naturligvis, er en sej og en flot indsats.

Vi føler egentlig, at Socialdemokratiet også burde tænke over, hvordan partiets SiD'ere egentlig ser på, at de måske ville miste 1.400-1.500 kr. om måneden ved at gå fra kontanthjælp til et job på arbejdsmarkedet.

I forbindelse med kontanthjælpen har vi naturligvis med interesse læst de bilag, der er kommet fra socialministeren. Der ligger ikke nogen kritik i det, men man kan naturligvis få den mistanke, at der er tale om gennemsnits-eksempler. Vi har fået den aftale med regeringen, at vi, inden kontanthjælpsforslaget skal træde i kraft, får forhandlinger med regeringen om den bekendtgørelse, der skal sendes ud. Vi har i forhandlinger interesseret os meget for, hvad der sker med f.eks. enlige forsørgere med et par børn. Nu bliver det vel ikke sådan, at man overhovedet ingen mulighed har for at få sit barn i daginstitution på grund af de økonomiske vilkår? Vi vil gerne gå grundigere ind i det, når vi skal tale om bekendtgørelsen.